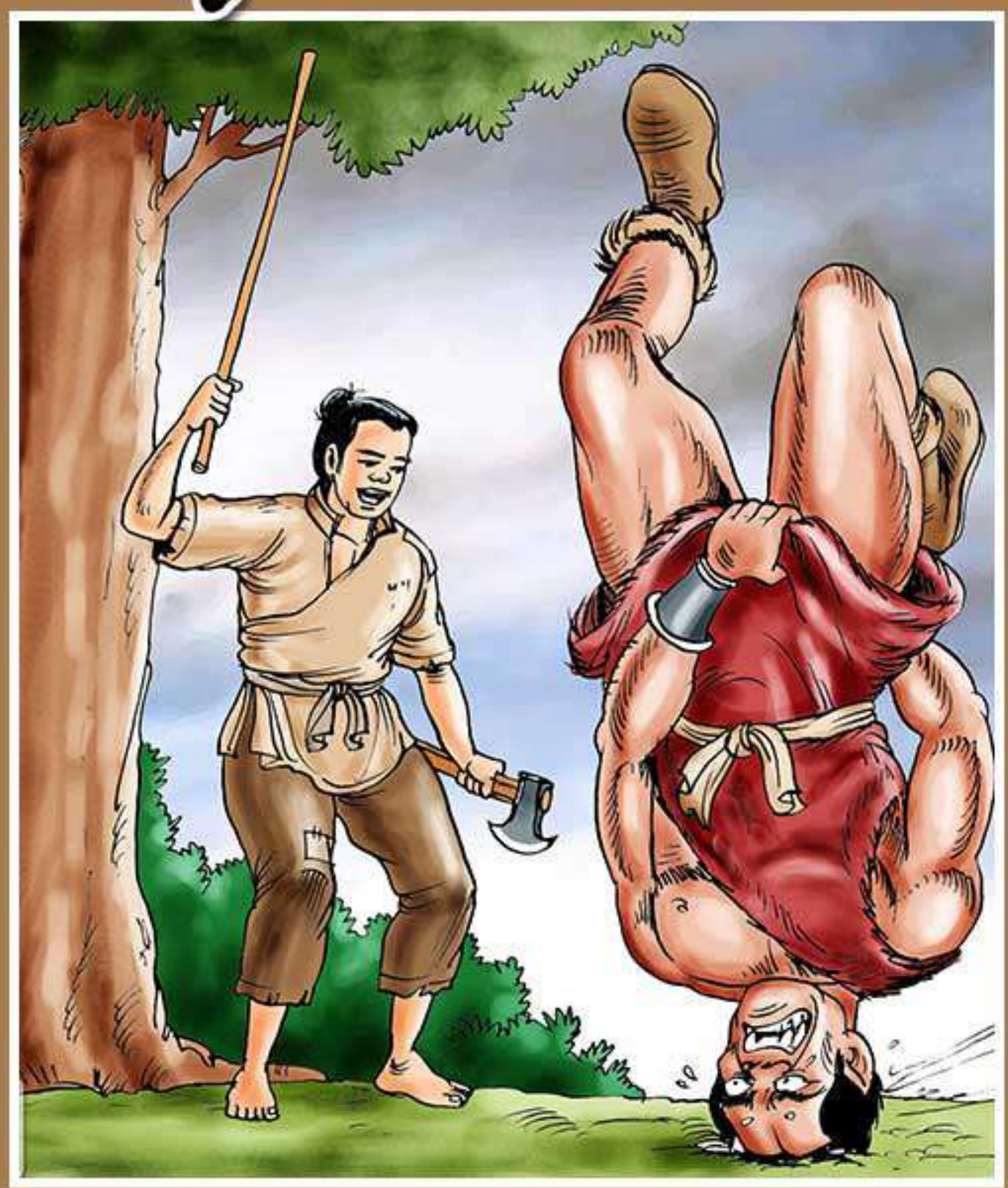
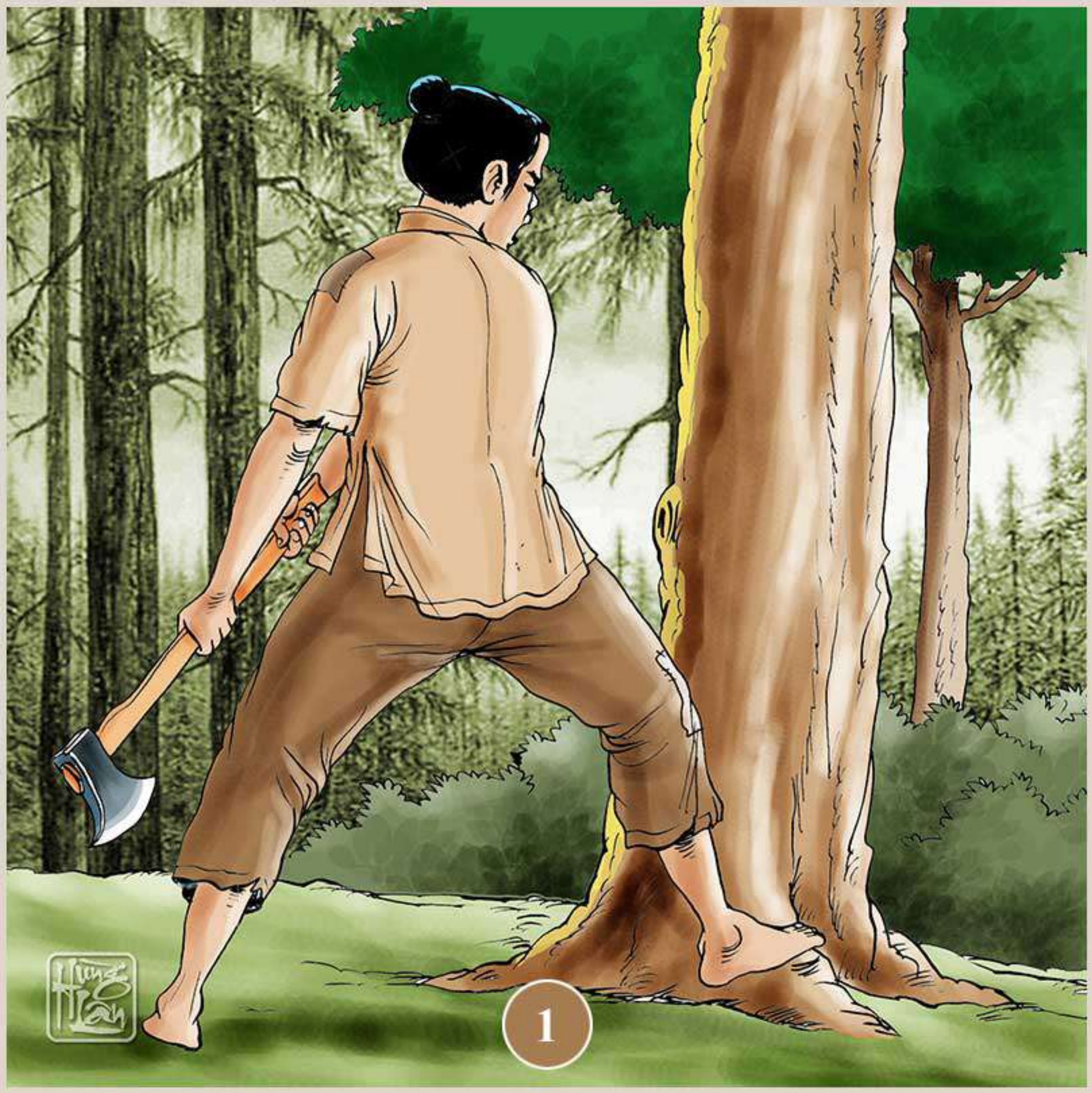
Truyện Cổ Nước Nam



Ba Báu Vật

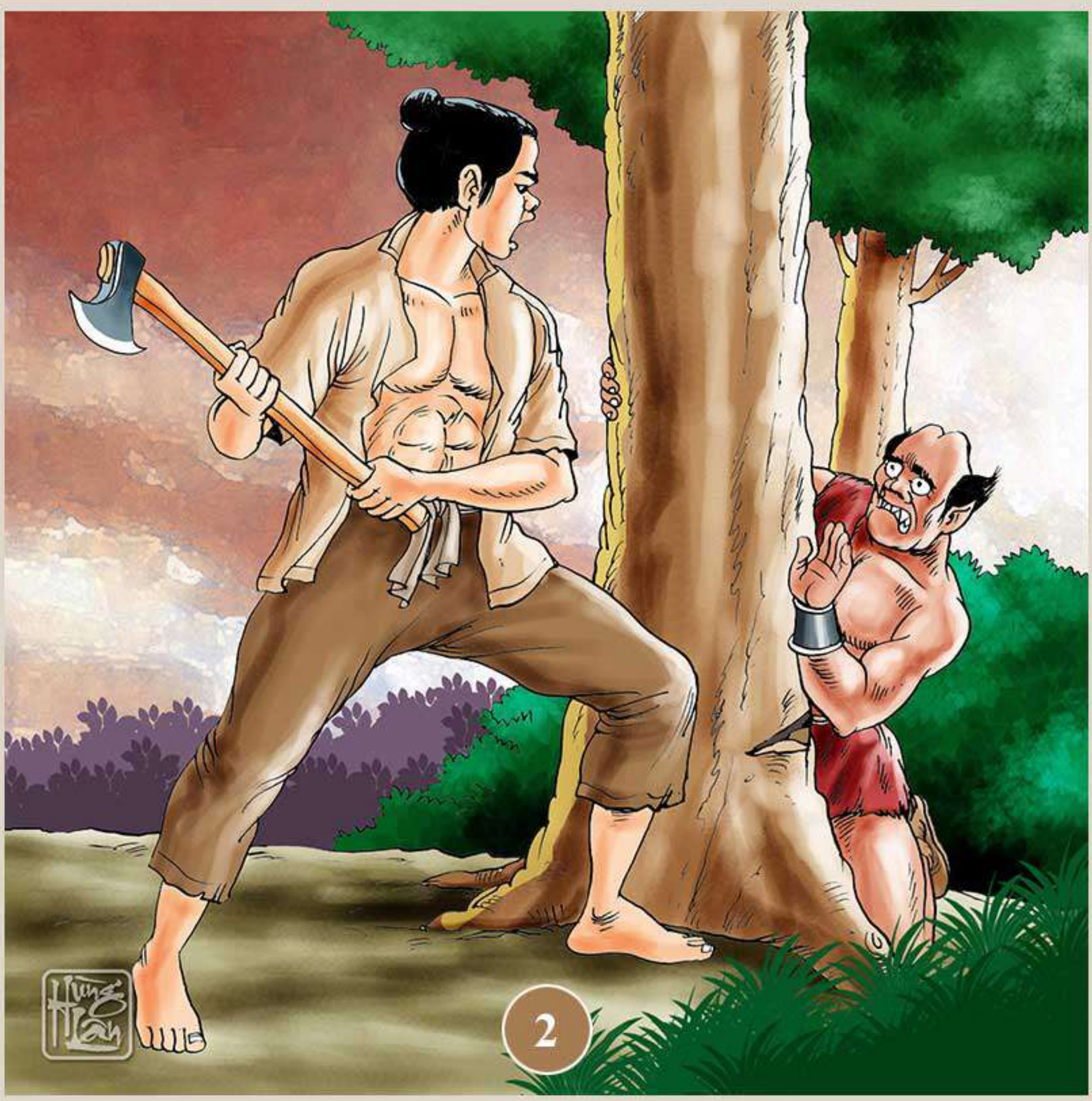
Tranh và lời: HÙNG LÂN



Ngày xưa có một anh chàng nghèo khó, cha mẹ chết sớm nên anh sống một thân một mình.

Tuy làm việc cật lực nhưng đói rách vẫn hoàn đói rách. Những bông lúa tốt đẹp do bàn tay chàng vun bón thì cứ thi nhau chạy về nhà lão trọc phú, do vậy mà kiếp nghèo vẫn dai dẳng bên chàng, không dứt ra được.

Suy đi nghĩ lại mãi, cuối cùng, chàng đành bán tất cả những thứ còn lại trong nhà để mua một lưỡi búa, với ý định từ nay làm nghề đốn củi nuôi thân, may ra thay đổi được số phận.



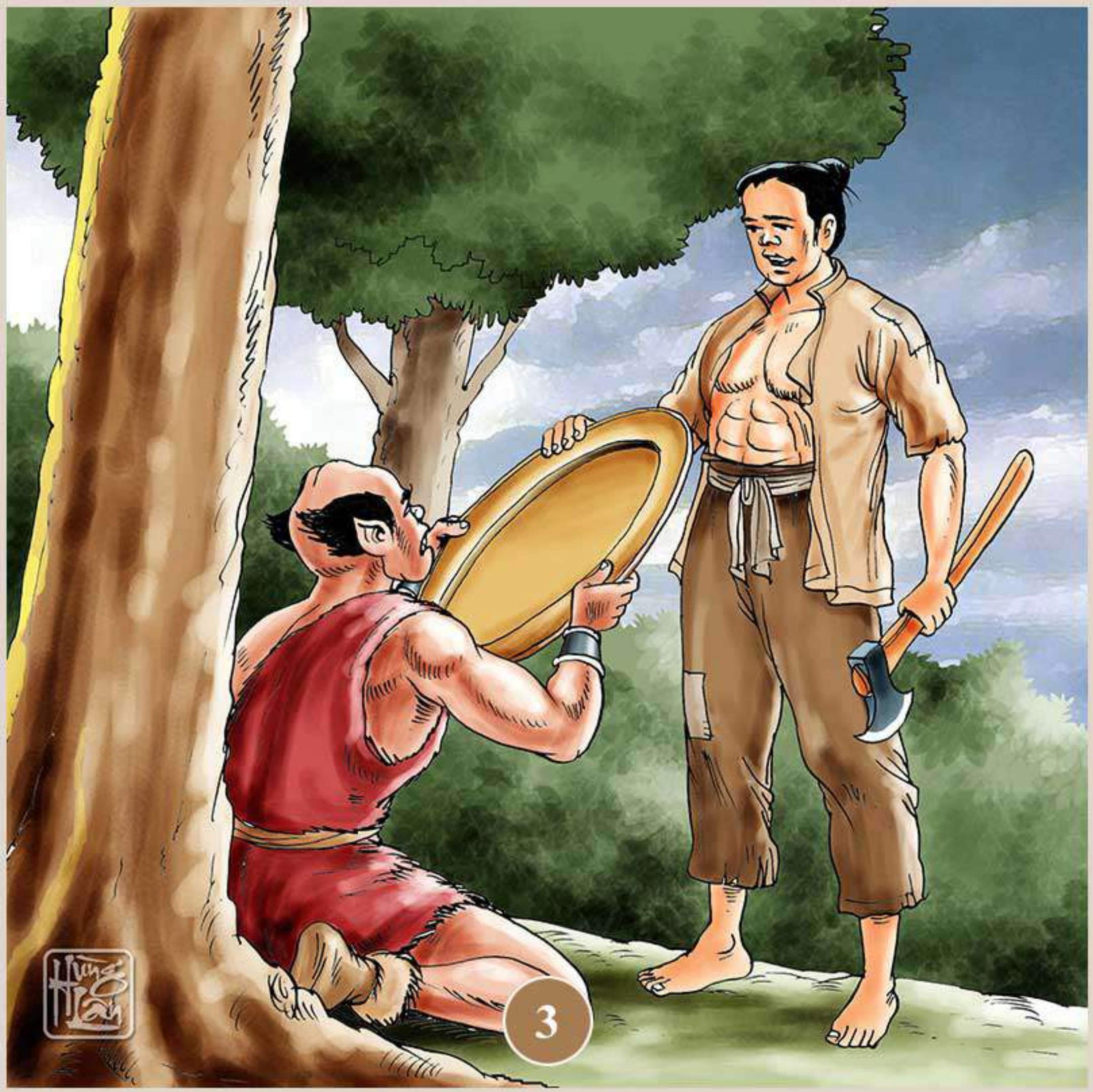
Nhưng kiếm được một gánh củi cũng đâu phải là dễ. Một hôm, theo lệ thường, chàng tiến vào rừng sâu tìm củi. Khi sắp giơ búa giáng vào một gốc cây nọ, thì bỗng có một con tinh từ trong thân cây hiện ra trước mặt, van lạy rối rít. Chàng dừng tay hỏi:

- Mày muốn gì?

- Xin ngài làm ơn đi chặt chỗ khác, tha cho chúng tôi ở đây được yên ổn.

Thấy thế, chàng càng làm già:

- Không được. Tao hết hơi hết sức mới tìm được cây gỗ này chặt để lấy tiền nuôi thân, mày lại còn bảo tao đi đâu nữa?



Con tinh thấy anh chàng lại giơ búa lên thì vô cùng hốt hoảng:
- Cây này với chúng tôi như bóng với hình, không thể nào rời được. Ngài hãy thương cho, chúng tôi sẽ xin kính biếu ngài một vật này để bù lại.
- Vật gì? Đưa ra đây mau! Nếu không thì đừng có trách.
Con tinh bảo anh chàng chờ một lát, rồi bỗng thoáng một cái, trên tay cầm một cái mâm đồng và đưa cho chàng:
- Ngài chỉ cần gõ vào mâm ba tiếng là có cái ăn ngay, muốn thức ngon vật lạ bao nhiêu cũng được.



Nghe nói, anh chàng vô cùng mừng rỡ, vội nhận lấy mâm ra về, không quên hứa để cho con tinh được yên ổn.

Khi đi qua chợ, chàng ghé ngay vào quán cơm, nơi mà thường ngày mình vẫn thường ăn chịu mỗi khi túng bấn. Lần này, chàng có ý khoe với nhà hàng là từ nay mình đã qua cơn bỉ cực rồi.

Nghĩ vậy, chàng bèn đặt cái mâm của mình trước mặt vợ chồng chủ quán và mọi người, gõ lên ba tiếng. Tự nhiên, trong lòng mâm tuôn ra những bát cơm, bát canh, những đĩa cá, thịt, giò, chả đầy bàn, trông rất ngon mắt.



Trước con mắt ngạc nhiên của mọi người, trên mâm bày ra toàn là những thứ cao lương mỹ vị, những thức ăn mà họ chưa bao giờ được nếm.

Anh chàng đốn củi đắc chí, sẵn đó mời tất cả mọi người cùng ngồi dự tiệc cùng chia vui với mình.

Ăn xong, vì say rượu, nên anh chàng lăn ra giường làm một giấc li bì, quên cả trời đất.

Lão chủ quán thấy thế thì động lòng tham. Thừa dịp mọi người tản đi, hắn vào buồng chọn một cái mâm giống với chiếc mâm mầu nhiệm kia, rồi đánh tráo vào.

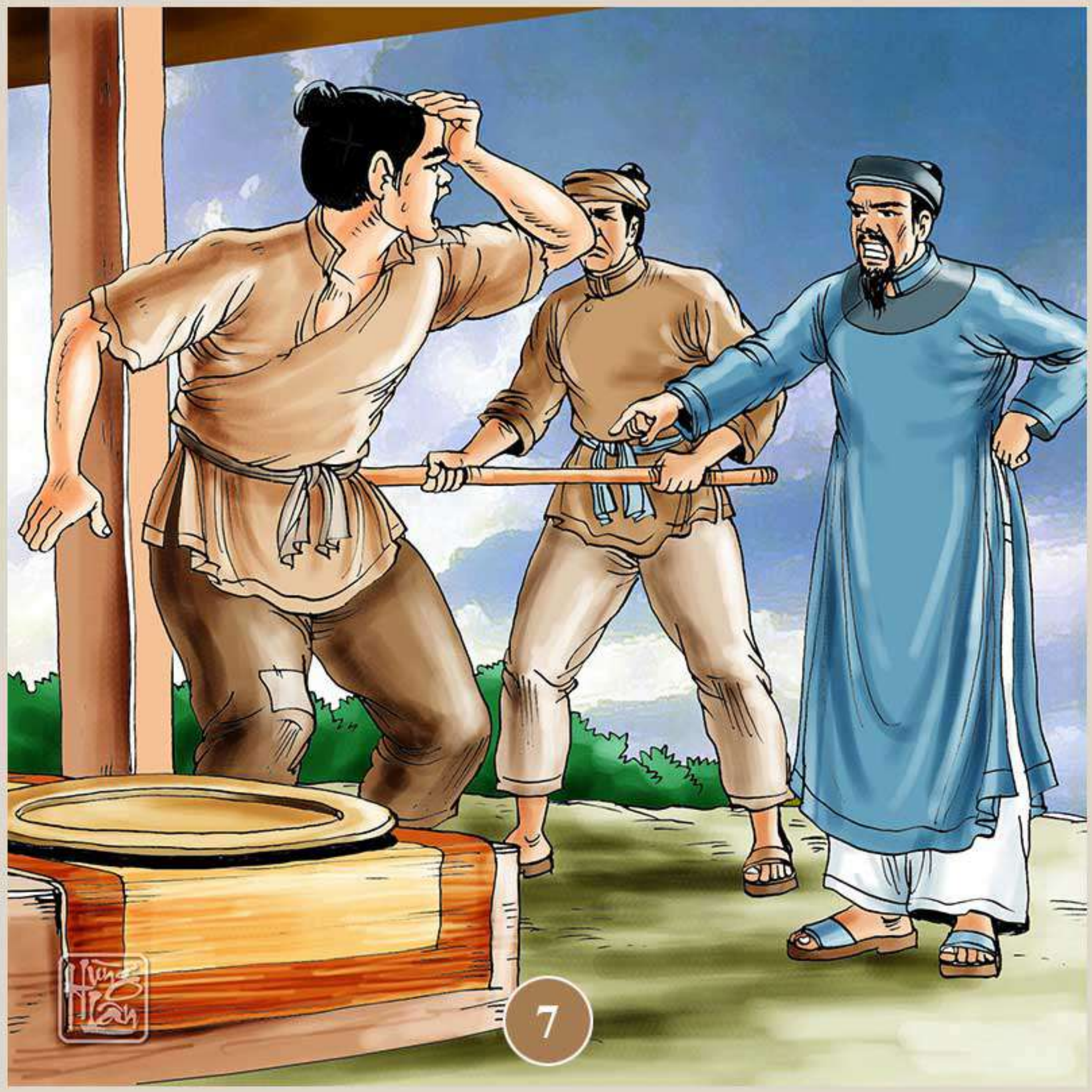


Khi chàng đốn củi thức dậy, vì không biết là mâm đã bị đánh tráo, nên hí hửng mang về.

Sắp về tới làng, anh nghĩ bụng nên cho mọi người biết số phận của mình từ nay đã khác trước và nhân thể đãi làng xóm chén một bữa ra trò.

Cho nên khi tới nơi, chàng tiến ngay vào đình, đánh trống gọi làng ầm ĩ. Mọi người ai nấy tưởng là có việc, lục tục đổ ra sân đình. Anh chàng trịnh trọng bảo:

- Không mấy khi cháu có bữa rượu, vậy mời quý cụ và đồng dân thượng hạ ngồi vào dự cuộc.



Nói rồi đặt mâm xuống chiếu, gõ lên thành mâm mấy cái.
Tưởng rằng thức ăn sẽ tuôn ra đầy tràn để mời mọi người, nhưng anh chàng vô cùng ngạc nhiên vì thấy lần này, chiếc mâm đồng không còn mầu nhiệm như trước nữa.
Anh chàng đâu có biết là mâm đã bị lão chủ quán đánh tráo nên gõ mãi, gõ mãi, chiếc mâm vẫn trơ trơ bất động.
Cho là anh chàng này đánh lừa mọi người, ông tiên chỉ trong làng liền sai tuần đinh xông lại nện chàng một trận nên thân, cho chừa tật nói phét.



Trở về nhà, chàng đốn củi vừa đau vừa bực mình vô hạn. Chắc chỉ có con tinh nó lừa mình nên chuyện mới xảy ra như thế. Cho nên qua ngày sau, anh lại vác búa vào. Con tinh hốt hoảng hiện ra van lạy chí chết và xin tặng một con ngựa ỉa ra vàng để được tha tính mạng.

- Đưa ngay ra đây cho ta. Đồ lừa đảo!

Chàng quát lên như thế và chỉ lát sau, một con ngựa đã hiện ra. Chàng cưỡi lên phi một đoạn để thử cho ngựa đi ngoài, quả nhiên có rất nhiều vàng vụn văng ra sáng lấp lánh. Chàng mừng quá, giắt búa vào lưng và cưỡi ngựa ra về.



Khi phi ngựa về đến chợ, anh chàng lại rẽ vào cái hàng quán lúc trước rồi xuống ngựa, dắt vào khoe với vợ chồng lão chủ quán:

- Ông chủ ạ, lần này tôi có một thứ vô cùng quý báu, ông trông con ngựa này mà xem.

- Cái con ngựa màu hung này có gì mà quý? Tôi cũng có mấy con y như thế.

Anh chàng đắc chí bảo:

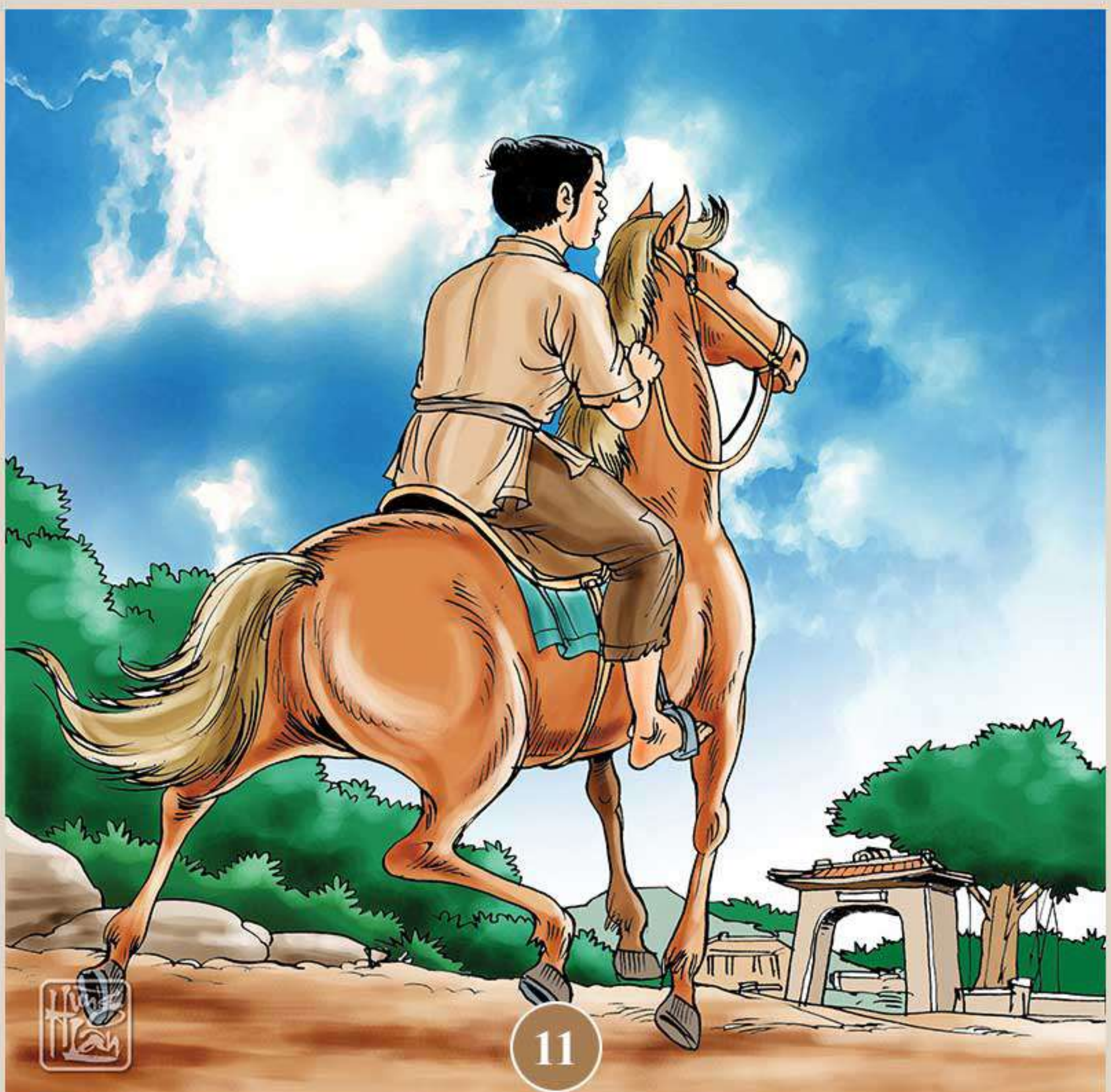
- Trong bề ngoài là thế nhưng bụng nó là một kho vàng ông bà ạ! Mỗi khi nó đi ngoài thì toàn là ra vàng cả thôi, rồi nó sẽ thử cho mà xem!



Gã chủ quán liền bảo:

- Thôi đi ông ơi, làm gì mà có chuyện ngựa ỉa ra vàng, ai mà tin cho được?

Chàng đốn củi thấy vậy liền dắt ngựa đi thử đôi ba vòng, quả nhiên mỗi lần đi ngoài thì vàng lại tuôn ra. Gã chủ quán thấy quả đúng như thế thì hoa cả mắt. Hắn sung sướng được chàng biếu cả số vàng rơi ra, nhưng hắn còn muốn được cả con ngựa nên vội dọn cho anh một mâm đầy rượu thịt. Rồi chờ lúc anh chàng ngủ say, hắn lại đi tìm một con ngựa khác cũng có màu lông hung hung y hệt để thay vào, rồi dắt con kia đi biệt.



Khi tỉnh dậy, anh chàng đốn củi vẫn không ngờ vực gì cả. Chàng lại nhảy lên ngựa cưỡi về đến đầu làng, bụng bảo dạ:

- Lần trước vì con tinh khiến cho ta bị mang tiếng là đánh lừa mọi người. Lần này ta phải biếu bà con một ít vàng để bà con thấy là ta thực bụng.

Thế rồi chàng lại vào đình đánh trống ầm ĩ, dân làng lại đổ ra đình. Họ bảo:

- Chuyện gì nữa đây hở anh kia?

Chàng nói:

- Tôi lần này có con ngựa rất quý có phép ỉa ra vàng. Vậy mời mọi người đến đây để nhận cho tôi một ít của báu.



Dân làng bán tín bán nghi hỏi:

- Có thực như vậy hay anh lại muốn lừa chúng tôi lần nữa?

Chàng không trả lời, thúc ngựa đi vòng vòng để cho nó đi ngoài, nhưng con ngựa ấy thì làm gì mà có vàng, chỉ tuôn ra toàn là phân thật mà thôi.

Nhìn thấy đống phân ngựa không hơn gì những đống phân ngựa khác, các cụ cho là thằng cha này đã xỏ xiên cả làng nên không nén được cơn tức giận.

Cuối cùng, chàng bị làng tịch thu con ngựa và bị tuần đinh nọc xuống đánh ba mươi roi.



Qua ngày hôm sau, chàng đốn củi tức quá, liền dậy sớm vác búa lên rừng quyết trị cho con tinh một mẻ.

Lần này, chàng nghiến răng bổ những nhát búa rất dữ dội. Con tinh chịu không nổi, liền hiện ra quỳ lạy khóc lóc, chàng quát to:

- Sao mày dám lừa ông, làm ông mang oán với mọi người. Mâm và ngựa của mày chỉ là những của vứt đi, không đáng một đồng kẽm.

Con tinh hết sức phân trần, cho rằng không phải lỗi tại mình, hoàn toàn là do lòng tham của lão chủ quán...

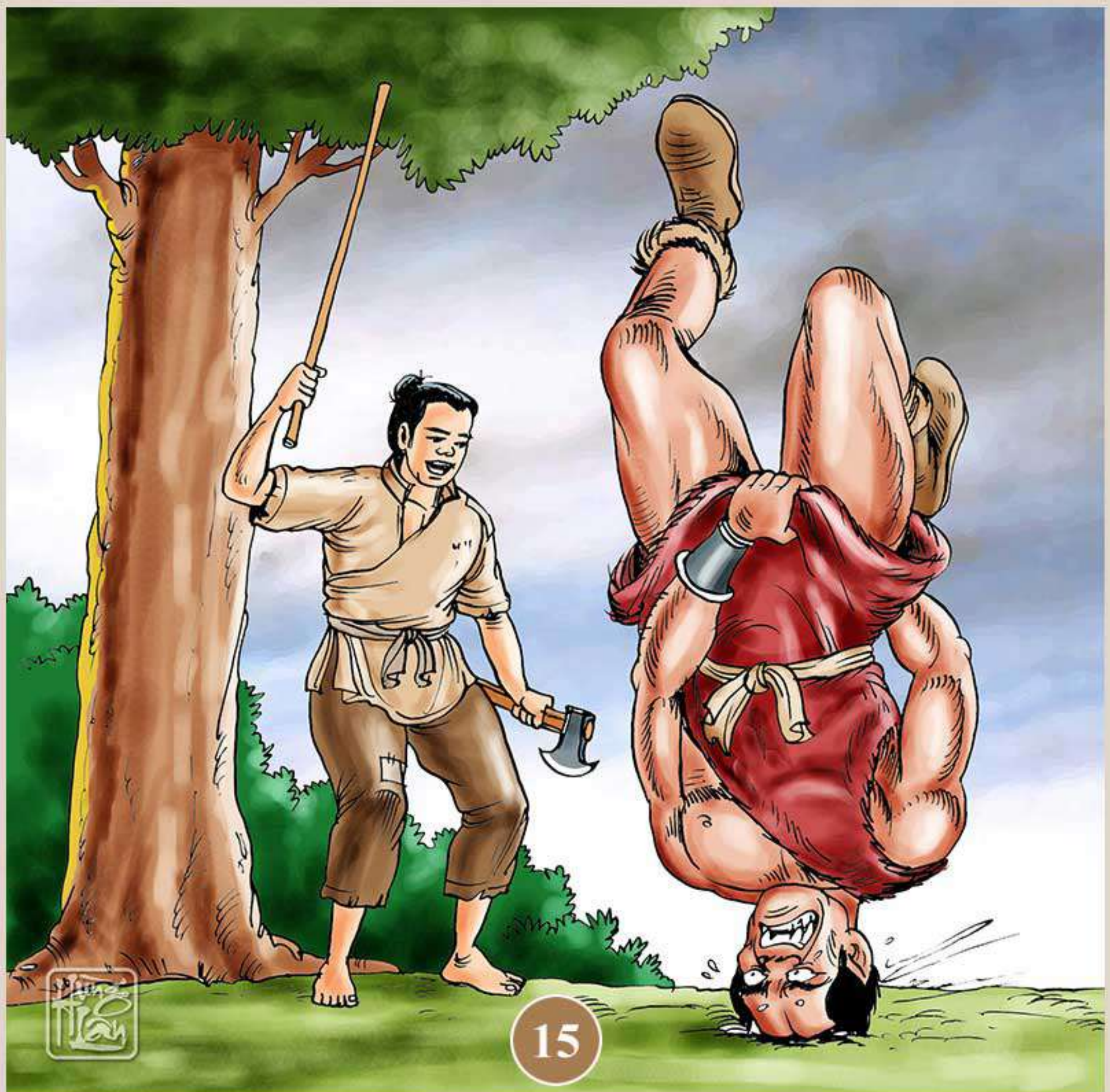


Thấy anh chàng đốn củi vẫn không chịu tin, con tinh liền nói tiếp:

- Vậy thì để tôi xin biếu ngài cái ống này, lúc về, ngài có thể lấy lại những báu vật đã mất.

Con tinh liền đưa ống ra và dặn:

- Cái ống này có phép rất thần kỳ, ngài chỉ cần cầm ống chỉ lên không ba lần là có thể làm cho bất kỳ bao nhiêu người cũng phải chổng ngược lên trời hết. Cho đến khi nào ngài gõ xuống đất ba lần thì mọi sự mới trở lại như cũ. Do đó mà khi về, ngài hãy dùng báu vật này để bắt gã chủ quán phải quy phục.



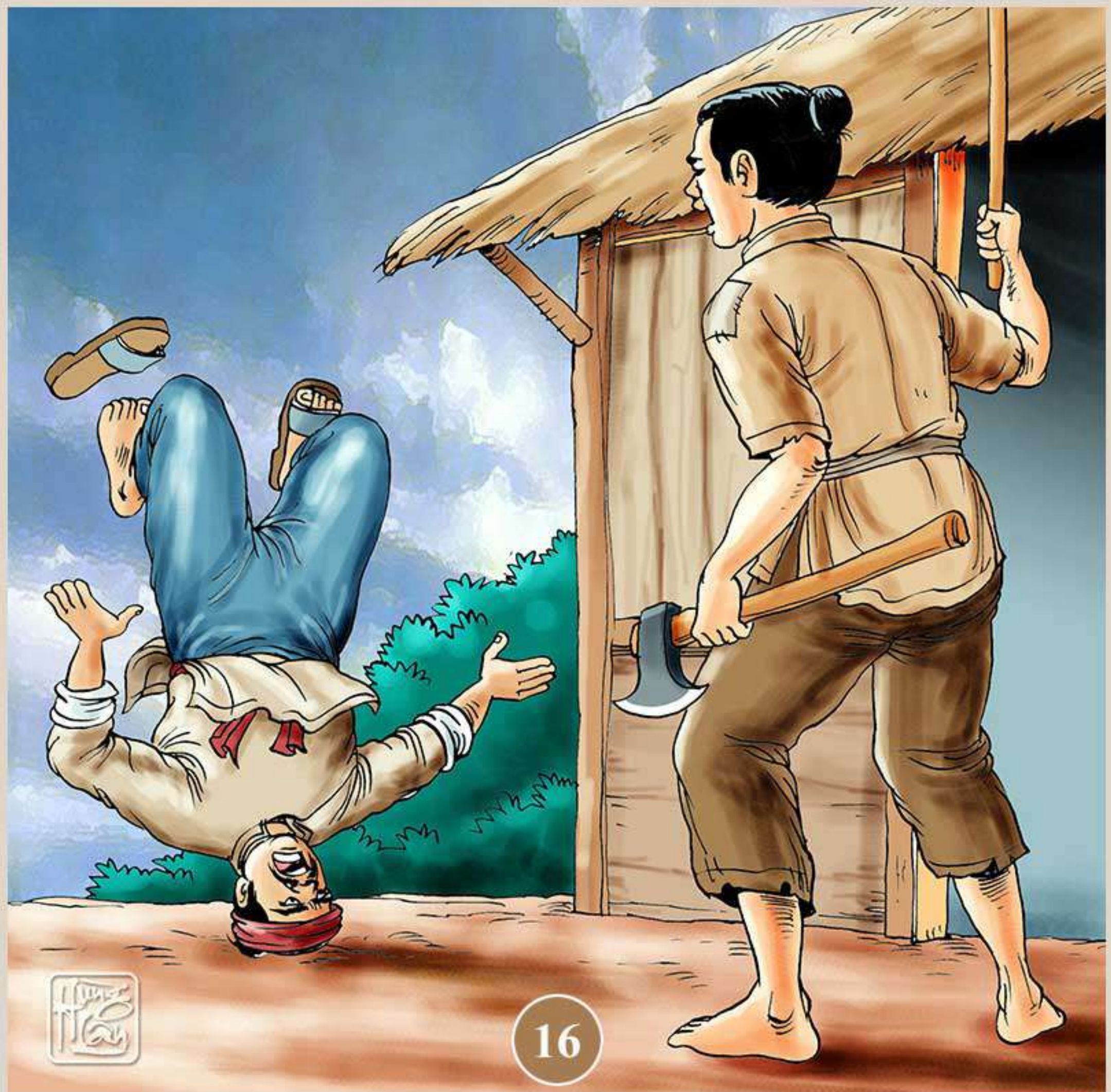
Nghe bùi tai, chàng đốn củi lại dừng tay búa, cầm lấy chiếc ống phép rồi chỉa lên trên, bắt con tinh chổng ngược lên trời để xem thử, quả nhiên thấy rất hiệu nghiệm. Chàng chỉa xuống đất cho con tinh quay trở lại rồi cầm ống ra về.

Đến chợ, chàng lại ghé vào quán cơm tươi cười hỏi mọi người:

- Này, các ông các bà có muốn chổng chăng?

Vợ chồng lão chủ quán tưởng có món gì bở nên vội đáp:

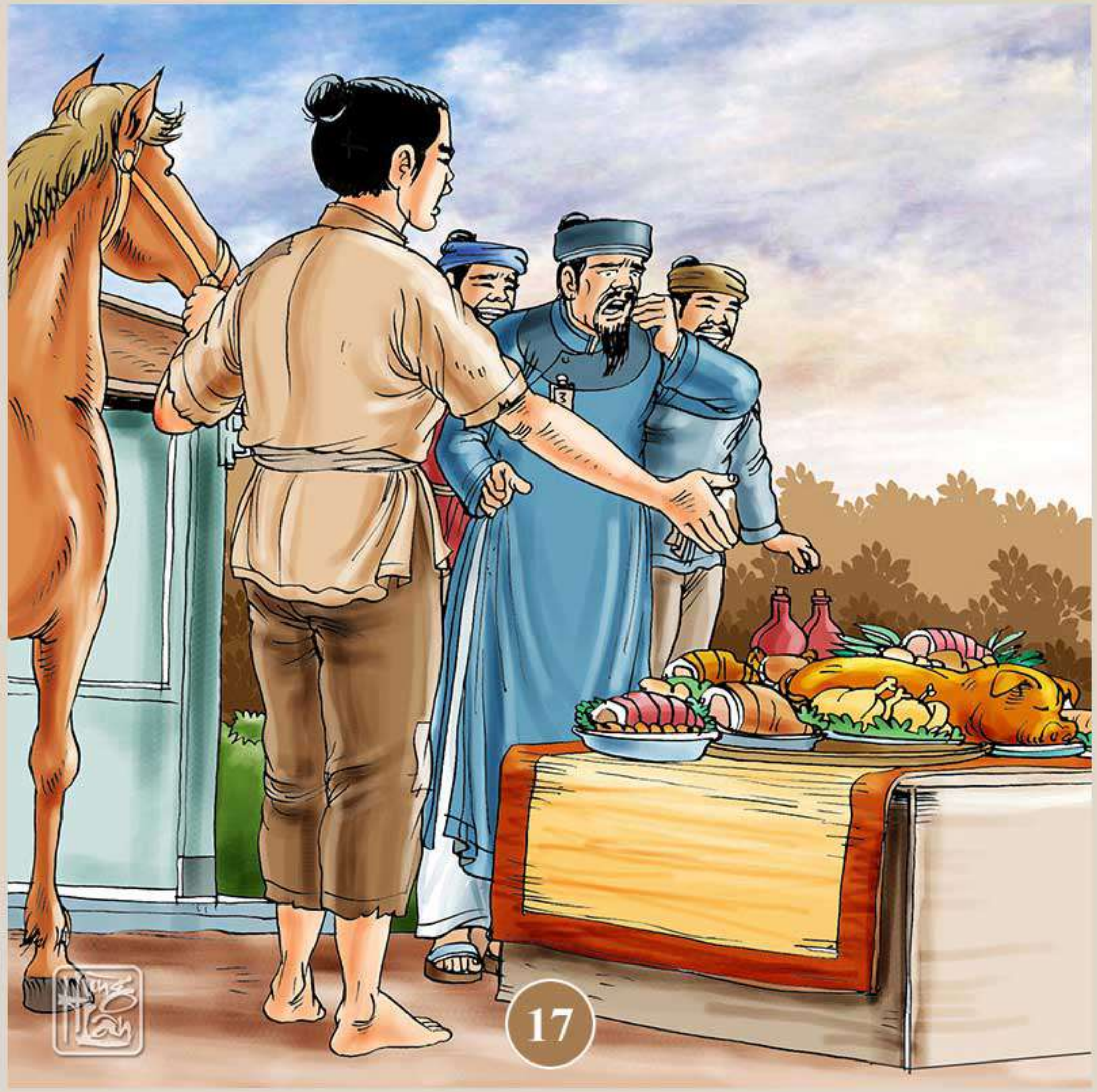
- Cơm ăn no, trầu đầy đãy, chổng thì chổng chứ sợ gì ai?



Họ vừa dứt lời thì anh chàng cầm ống chỉa lên trên, lập tức cái ống mầu nhiệm đã bắt cả nhà lão chủ quán chống đầu xuống đất, hai chân giơ lên trời, không cục cựa gì được.

Chắc là lần này chàng đốn củi đã rõ mưu mô gian dối của mình nên đã cố tâm phạt mình với phép thuật thần dị, gã chủ quán van khóc hết lời và khai ra hết mọi chuyện xấu mình đã làm, hứa sẽ trả lại mâm và ngựa để được tha mạng.

Anh chàng đốn củi chỉ cần lấy lại mấy món bảo vật cũ, nên vui lòng làm phép tha cho cả nhà lão đứng dậy.



Khi các báu vật đã về tay mình, anh chàng hân hoan phi ngựa nước đại quay trở về làng.

Chàng không quên tiến vào đình thúc một hồi trống lớn mời làng như mấy lần trước.

Thế rồi, trước mặt đông đủ viên quan và đồng dân thượng hạ, chàng đặt mâm xuống chiếu mời tất cả mọi người chia hàng ngồi vào. Tiếng gõ mâm lúc này rất có hiệu quả, cơm rượu và mọi thức ngon vật lạ tuôn ra đầy mâm đầy chiếu. Cả làng không đợi mời nhiều, ai nấy vui vẻ cắm đầu ăn uống mặc sức.



Đợi mọi người ăn uống xong đâu vào đấy, chàng liền dắt ngựa đến và nói với dân làng:

- Nếu quý cụ và mọi người vui lòng nhận một ít vàng tôi sẽ bảo con ngựa này làm ngay.

Không một người nào từ chối lòng tốt của chàng. Họ đứng ra hai hàng, mỗi người cầm một cái rá chực hứng phân ngựa.

Quả nhiên, ngựa chạy đến đâu người ta đổ xô nhau nhặt đến đấy vì họ thấy lấp lánh trên mặt đất bao nhiêu là vàng vung vãi.



Hôm ấy, không ngờ lại có lão trọc phú ngày xưa chàng hay làm thuê và con gái lão cũng có mặt ở đấy.
Con gái lão là người đã làm cho chàng đốn củi chết mê, chết mệt. Ngày xưa, tuy thấy anh nghèo khổ mà nàng vẫn tỏ lòng yêu mến. Những lúc chàng đến làm công cho lão trọc phú, hai bên từng có cơ hội gặp gỡ, nhưng chuyện nhân duyên với nàng thì đừng có hòng mà nói với lão.
Chàng ta lại nghĩ ra một cách, liền giơ ống lên và hỏi:
- Bây giờ còn một món báu vật này nữa, các vị có chịu nhận không ạ?



Mọi người vừa được ăn uống no say, vừa lại có vàng giắt lưng, nghe có thêm báu vật nữa nên chẳng ai từ chối, nhất là lão trọc phú kia, hăng hái tiến lên phía trước.

Chàng trai liền giơ ống lên, đột nhiên tất cả mọi người đều chổng ngược lên trời mà không hiểu vì sao, dù cố gắng thế nào cũng không buông xuống được.

Lão trọc phú chịu không nổi liền van như vạc, thấy vậy nên chàng trai hỏi xin lão gả con gái cho mình.

Không còn cách nào hơn nên lão liền gật đầu ưng thuận cho xong.



Đã lỡ hứa trước mặt mọi người nên lão trọc phú không còn cách nào khác là phải gả con gái cho anh chàng đốn củi.
Nhờ đó mà anh chàng đốn củi hiền lành lấy được vợ như ý muốn.
Cô gái thì đã hiểu rõ anh chàng từ lâu nên không chút ngại ngần, trở về làm vợ chàng.
Với ba món bảo bối của con tinh dâng tặng, vợ chồng chàng trai nâng niu cất giữ và đi khắp thiên hạ, nơi đâu có người nghèo khổ là chàng ra tay giúp đỡ không chút ngại ngần.
Chàng lại còn dùng nó để hù dọa và trị tội những bọn tham lam độc ác, mang yên bình về cho mọi người.